1854 június utolsó napján
K 513/949.
M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
*) Ez a levél [illegible] meg

Édes Jánoskám! Röviden de annál gyorsabban válaszolok leveledre.*) Én sem szólok többet arról a dologról; hála istennek hogy ismét a vágásban vagyunk.

Tehát már bizonyos jöveteled! én már annak tartom. Igen, igen óhajtottam volna ugyan hogy magad jöjj, még is ha teljességgel nem szabadulhatsz: társadat is szivesen látom úgy hiszem érted. Én Szilágyi, vagy mást azok közül kik te veled jöhetnek, örömmel fogadom de ezen te jöttödhöz nekem ollyan furcsa gondolatim kötődtek, ez a jó kettecskén ollyan szépen megmagyarázva lett volna. És csupán az elsőbb órát és napokat sajnálom ha más is jön; mihelyt mi együtt néhány napot töltöttünk: szinte szükség van hogy legyen valaki, de az első találkozást és perczeket óhajtottam volna veled, kizárólag veled tölteni. Mondom igen szeretném ha Szilágyi egy hét mulva jönne utánad. De ebből én nem csinálok semmi scrupulust; te se csinálj; és ne próbálj legkisebb gyanuval sem szabadulni társadtól, csak ha úgy szépen, magától jönne. Mondám: hogy később, kirándulásaink- vagy víg óráinkban kell társ, és akkor áldás lesz Szilágyi; de gondoskodtam én már szinte: Szemere Miklós is itt lesz utánad. Jó ember, jó barátom és szeretem őt; te

Szinte úgy fogod érezni mint én; igen óhajto[k]
veled találkozni. Talán jobb napom lesz, mint
mikor ő és Petőfi egymással találkoztak nálam.
Míg útnak indulnál, még egyszer írsz nekem,
megmondod a napot mellyen indulsz, természetesen
gőzösön Tisza-Keszig; onnan szekeren Miskolczig.
Én szinte azon nap mellyen te, megindulok
hazulról és bevárlak Miskolczon. Ennek két
haszna lesz: első: hogy hamarabb meglátjuk egy-
mást; második: hogy fel lesz mentve azon kelle-
metlenség- s költségtől, mellyet idáig kellene
szenvedned. Én azzal a magam lovain haza hor-
dalak. Megkérdezed Miskolczon: hol lakik is
Kun Ábrahám professor? a ref. lyceum
mellett. Ott fogsz találni. Jöjj oda poggyászostól;
no hát jó lesz-e így? én azt hiszem: jó!
Leveled többi részére ki sem terjeszkedem
most; verseim és a Critica felől, melly a pesti
urakból származik: nincs mit mondanom. Ne gondold
pedig hogy a szinészi „folytonos méltatlanság" engem
olly igen bánt. Majd meglátod. Mindenhez hozzá szo-
kik az ember. Hozzá a Gregussok és Szászok műbiró-
ságához is. Szerencse kell mindenhez. Nekem egy jó
emberem sincs Pesten. Nem tivornyázhatok velök. Még
néha néha sem jelenhetek meg köztök. Szemérmetlenség!
Egymást nyalják mint a marha, és vakargatják
mint a ló. Nincs oka egyiknek méltányolni másiknak oka van
engem nem méltányolni sőt nyomni. Még a' ko-
molyabb Kemény-Csengeri liga is hideg mellőzéssel bá

2.

mit velem: Vállalatukhoz érdemesnek sem tartanak felszólitani dolgozótársul. Még a Vasárnapi ujság is nélkülözhetőnek ugy gondolja. Lelkemből sajnálom; bosszant egy kissé, de már nem epésit. Mondám hogy mindenhez szokni kell, és hozzá lehet szokni. Azért én igazán nem bánom, ha meg nem birálsz is. Az igazad van, mit arra nézve irsz: hogy neved alatt vagy nem birálnál. Legjobban örülök hogy semmi bajod, hogy vidámabb vagy. Tartson meg isten ebben.

Üdvözlünk, csókolunk. Isten veletek!

Junius utolsóján
845.

1854.

igaz barátod
Miska

ál
a mi
ág van
les-

PESTH
1/3

TORNALLYA
1/7

NAGYKŐRÖS
4/7

X

FRANCO

Arany Jánosnak

Nagy-Kőrösön.

Pesth

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

4